

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget skulle blive ombeelte.

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: „Forslag til Lov om Oprettelsen af en af Staten sikret Anstalt til Forsorg for Alderdoms og Døds Skyld“. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1279 ff.)

Brinck-Seibelin: Det er med stor Tilfredshed, at jeg har seet det foreliggende Lovforslag fremkomme her i Rigsdagen, fordi det er min Overbeviisning, at, naar Forsikringsanstalter som den, her er tilfjaget, ret vinde Indgang i Folket, vil det væsentlig hidrage til at fremme de arbejdende Classers Vel, og dette er jo et Formaal, som maa ligge os Alle paa Hjerte. Alt, hvad der kan siges til Støtte for Oprettelsen af en Forsikringsanstalt som den i Lovudkastet foreslaaede, er saa klart og saa træffende udtalt ikke blot i Lovudkastets Motiver, men navnlig i den foreliggende Betænkning fra den Commission, som i dette Diemed har været nedsat, saaledes at en hyderligere Belysning af Sagen fra min Side vilde være aldeles overflødig. Jeg kan derfor indskrænke mig til den Bemærkning med Hensyn til Lovudkastet i Almindelighed, at jeg anerkjender Nødvendigheden af Statens Garanti for en Forsikringsanstalt som den her omhandlede, da det er den eneste Maade, hvorpaa en saadan kan vinde Tillid hos Arbejdsklassen og derved altsaa fyldestgjøre sit egentlige Diemed, ligesom jeg paa den anden Side i Gæt og Alt tiltræder den Anskuelse, at Statens Virksomhed i det foreliggende Tilfælde ikke bør være directe understøttende, da Saadant ikke blot er unødvendigt, men derhos maa være krænkende for den frie Arbeiders moralske Bevidsthed.

Hvad angaaer Lovforslagets specielle Bestemmelser, da savner jeg fornøden Indsigt, det nødvendige Kjendskab til Reglerne og Grændserne for slige Forsikringsanstalter, til at jeg kan have nogen begrundet Mening i saa Henseende. Kun det maa det være mig tilladt at henstille, om det ikke vilde være muligt, at Livrenterne i de i Lovudkastets § 2 under Nr.

1, 2 og 3 nævnte Arter af Forsikkring kunde blive stigende; jeg mener, at de kunde stige efterhaanden, som den Forsikrede opnaar en højere Alder, og saaledes hans Evne til at fortjene ved sine Hænders Arbejde mere og mere svæktes. Man vil maaskee indvende, at dette kan opnaaes ved Forening af flere forskjellige opsatte Livrenter, der begynde at løbe til forskjellige Tidspunkter i den Forsikredes Liv; men det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om slige stigende Livrenter kunde tegnes under Gæt, — idet der da naturligtviis maatte foreligge nøiagtige Tabeller, der udviste, hvilke Udgifter dermed ere forbundne for den Forsikrede —, thi det er min Overbeviisning, at netop saadanne stigende Livrenter vil der føles særlig Trang til af den forslynlige Arbejder, hvem det jo maa være om at gjøre paa denne Maade at kunne forstaae sig forøgede Indtægter, efterhaanden som hans Arbejdskræfter aftage og hans Evne til at fortjene ophører. — Jeg nævnte før Tabellerne, og det maa maaskee være mig tilladt at henlede den ærede Finantsministers Opmærksomhed paa Noget, han vistnok selv vil erkjende Nødvendigheden af, nemlig at disse Tabeller blive saa let forstaaelige og overstuelige som muligt, og at der navnlig ved deres Udarbejdelse tages særligt Hensyn til Opfattelseevnen hos de Mennesker, der skulle føre sig disse Tabellers Indhold til Nytte. — I § 2 er der omtalt, at de i samme Paragraph under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Forsikringer ikke kunne erhverves til et højere Beløb end 360 Rdlr. aarligt for hver. Dersom vi her udelukkende vilde tage Hensyn til den arbejdende Classes Raar her i Landet, vilde det ganske vist være for høit et Maximum, der her er ansat; men man vil see af Motiverne, at der ved Ansættelsen af dette Maximum er taget særligt Hensyn til Afløsningen af det paa Landet bestaaende Aftægtsforhold. Jeg troer nu ikke, at disse Aftægtsforhold snarere vilde blive afløste ved Oprettelsen af den her omhandlede Institution, deels fordi Aftægtsmodtagerne her i Landet ere et meget konservativt Folkesæd og ikke paa nogen Maade vilde fravige det Tilvante og Gamle, det, som deres Fædre og Forsædre have gjort, deels fordi der desuden